

Опис порожнини

Грот розташований на північному березі Тарханкутського півострова (південний берег Каркінітської затоки), за 7 км, на схід від мису Чорний у Міжводному. Координати гроту 45° 37' 25,46"; 32° 53' 01,43".

Грот "Бібер" є типовою абразійною порожниною. Грот розташований на території Північної спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 11,8 м; площа – 32,4 м²; об'єм – 68,8 м³.

Грот є великою хвилеприбійною нішею, вироблену в основному по тріщинах напластування вапняку. Але основою, по якій закладено грот, були все ж таки вертикальні тріщини, або зона тріщинуватості (кливажа). У плані грот є трохи вигнутий хід з великим низьким розширенням в кінці і невеликим бічним лазом (з південного боку), дно якого закладено на 1,4 м вище дна, основної частини гроту. Цей бічний хід сухий. Покрівля гроту скрізь рівна, ступінчаста, закладена по площині напластування вапняку. Максимальна висота грота 3,0 м, спостерігається у його центральній частині, біля південного сухого глухого кута, найменша – 1,0 - 0,8 м, у глибині грота. Висота сухого бокового ходу – 0,8-0,9 м. Розміри уступів показані на розрізі та перерізах. На вході покрівля грота впала, утворивши по центру ходу наскрізний провал з вертикальними стінками. Максимальна ширина грота -4,8 м спостерігається в самому кінці, в низькій ніші. Середня ширина грота 2 - 2,5 м. Дно грота слабо підвищується від входу у глибину. Стіни гроту нерівні. Більш згладжені, вивітрілі стіни спостерігаються в бічному, сухому глухому куті.

У гроті Бібер чітко простежуються етапи розвитку гротів подібного типу. Центральна частина – типовий абразивний грот, що існує досить довго. У дальній частині йдуть процеси збільшення гроту. Почала відшаровуватись покрівля. Коли вона рухне, утворені на дні брили поступово спрацьовуватимуться морем. Збільшиться висота грата на цьому місці. Поки що габарити грота збільшуються лише по ширині, на рівні моря. А в привходовій частині почалися процеси знищення гроту. За рахунок невеликої потужності вапняку, що покриває, склепіння по центру впало. На дні тут лежать великі брили. Більші і незграбні брили спостерігаються на вході в грот, дрібніші і окатані - валуни, в кінці його, в низькій ніші.

Грот закладений у сарматських (середньо сарматських?) масивних, неясно шаруватих вапняках-черепашниках світло-сірого кольору. У верхній частині спостерігається прошарок кавернозного вапняку. Дно грота покрито округлими валунами вапняку, великою галькою, а ближче до входу брилами розмірами 1x1x0,8 м. Дно бічної ніші – скельне.

Майже все дно грота затоплено морем. Глибина на вході 1,1 м-коду, в кінці грота 0,7 м-коду.

На вході в грот, стіни вкриті зеленим нальотом мікроскопічних водоростей, у верхній частині - плямами чорного лишайника веркукарія скельна (*Wergiscaria maura*), на рівні води плівкою бурих водоростей. Верхня частина входу була зтягнута павуковим павутинням. Зелений покрив мікроскопічних водоростей спостерігається і в привходовій частині гроту і виступаючих ділянках покрівлі у його дальньої частини. У нішах і заглибленнях, привходової частини гроту, навпаки, спостерігаються покриви брудно-бурого кольору. У глибині гроту стіни покриті жовтуватобурим нальотом.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот відомий людям, але його описів у літературі немає. Це перший грот, знайдений експедицією 2010 року.

Грот описаний та знятий 24 липня 2010 року Проніним К. та Биковою Ю

Опис складено. Проніним К.